

Hjelp, vi bor (smått)

Aktivister krever revolusjon og nytenking for dem som leier bolig i Norge. Og en byforsker leter etter løsninger på boligkrisen i drabantbyen.

STEN INGE JØRGENSEN OG
CHARLOTTE FORDE SKOMSØY (FOTO)

Dømmen om Oslo: I et kollektiv på Bislett betaler Marie 5800 kroner pluss strøm for fem kvadratmeter. – Prisen er jo på over tusen kroner per kvadratmeter. Det synes jeg er litt mye.

AKTUELT REPORTASJE

Ninthu Paramalingam og Sigrid Elise Høeg møter oss foran Deichmanske bibliotek på Grünerløkka i Oslo. Aktivistene fra «Reduser Husleia» skal ta oss med på liten byvandring i boligmarkedet fra helvete. Regien har de selv.

– Vi tenkte det var passende å begynne her fordi Grünerløkka har vært igjennom de klassiske fasene, forteller Paramalingam.

– Først var det en arbeiderklassesbydel, så kom innvandrerne. Nå drives utleie til unge og studenter i stor skala. Hele 40 prosent av leilighetene her er faktisk eid av noen som selv ikke bor der.

Vi hadde strengt tatt forventet å bli vist en av kårene aktivistene har gjort berømt via Instagramkontoen @min_drittleilighet. For eksempel et «hyblifisert», klastrofobisk tilfelle hvor seks boenheter er presset inn på 60–70 kvadratmeter. Til vår store overraskelse legger de i stedet turen til Studentsamskipnadens bygning i Trondheimsveien.

– Her koster det nesten 6000 kroner for de minste hyblene, og de må betale for bruk av vaskemaskin i tillegg. Dette er altså betingelsene på det «snille» markedet, sier Høeg.

De har gitt opp. Velkommen til den første generasjonen som har gitt opp å bli selveiere. Selv med fast jobb er det ikke noen leiligheter igjen i Oslo de kan kjøpe. Tjener du 400 000 kroner i året og maksimalt kan låne fem ganger inntekten, er du i praksis utdefinert.

Aktivistene i Reduser Husleia har konkludert med at Oslo og andre norske kommuner må gjøre det som er vanlig ellers i Europa, og sørge for et anständig leiemarked. De vil ha massive kommunale investeringer i utleieleiligheter, makspris per kvadratmeter og minstekrav til boligstørrelse. I en 13-punkts kravliste søker de også en kraftig endring i maktbalansen mellom leier og utleier.

– Et hjem er en grunnleggende rettighet. Folk skal ikke tjene penger på andres behov for et hjem. I dag er det dessverre slik at de unge og

folk med dårlig råd, i praksis sponsor de med best økonomi og flest leiligheter. Og de kan kastes ut når boligeier finner det for godt, sier Høeg.

Denne måten å tenke på er ny i Norge. Her står den tverrpolitiske enheten om at alle bør eie egen bolig fortsatt så sterkt, at krisen på boligmarkedet møtes med tiltak av typen «leie til eie», hvor leietager får oppsjon på å kjøpe etter noen år. Alt handler om å senke terskelen for førstegangskjøpere – skjønt Finanstilsynets ferske forslag om å begrense lånestørrelsene i praksis gjør det enda vanskeligere.

Særlig den store økningen i studentmassen har ført til at en stadig voksende andel av leilighetene i store studentbyer som Oslo, Bergen og Trondheim leies ut. Folk som allerede er innenfor i boligmarkedet, kjøper flere leiligheter som de leier ut med god fortjeneste. Staten sponsor dem gjennom rentefradraget, som bidrar til at det egentlig er dyrere å leie enn å eie. Prosessen er selvsterkende. På et eller annet tidspunkt må man gni seg i øynene og akseptere at vi ikke lenger er en nasjon av selveiere.

Jo større andel leietagerne utgjør av velgermassen, jo mer må politikerne tilpasse seg også denne gruppens interesser. Men vi er ikke der ennå. I en av leilighetene Morgenbladet fikk innsyn i under arbeidet med denne reportasjen, tok utleier 6500 kroner for fem kvadratmeter.

Den sterkestes rett. Aktivistene trekker oss videre. I Sannergata 32 har boligselskapet Heimstaden en bygård med mange leiligheter. De vil sette søkelyset på at ikke bare privatpersoner, men også store selskaper, spiser mer og mer av boligmassen. Heimstaden vokser nå kraftig både i Norge og i Europa (se undersak).

– Det som bekymrer oss mest med de store aktørene, er at de gjør noe med styrkeforholdet til reguleringe myndigheter. De lobbyerer tynge for sine interesser og kan betale for de beste advokatene, sier Høeg.

Oppfatningen av at store aktører er mer utsatt for kritikk, og dermed presses til å holde litt høyere standarder, fnyser de av.

– Vår Instagramkonto @min_drittleilighet viser klart at mange av de største utleierne er like preget av useriositet som de små, sier Paramalingam.

Aktivistene understrekker at de uansett sikter høyere enn å få selskaper til å skjerpe seg:

– Vårt mål er ikke å «profesjonalisere» utleiesektoren. Vi ønsker oss en ikke-kommersiell utleiesektor.

Et hjem er en grunnleggende rettighet. Folk skal ikke tjene penger på andres behov for et hjem.

SIGRID ELISE HØEG, AKTIVIST I REDUSER HUSLEIA

«Vi er ikke vant til å tenke slik.» Hva tenker politikerne? Vi spurte først Oslos fungerende byråd for byutvikling, Arild Hermstad. Han med gir at aktivistenes krav fremstår som et potensielt paradigmeskifte:

– Hvis kommunen skal investere massivt i utleieleiligheter, så vil det jo koste noe helt enormt. Vi er ikke vant til å tenke slik i Norge, og det er heller ikke sikkert at dette er den beste løsningen for å dempe veksten i boligmarkedet.

Hermstad nevner at i Norge, til forskjell fra for eksempel i Sverige, har kommunene siden 80-tallet nøyd seg med å være «tilretteleggere» for private utbyggere.

– Det er en tung skute å snu det mest liberaliserte boligmarkedet i Europa. Nylig betalte vi 670 millioner kroner for en skoletomt, legger Hermstad til.

Han forteller at byrådet forsøker å få nye utbyggingsprosjekter gjennom systemet så fort de kan. I tillegg skal de eksperimentere med en «tredje boligsektor», boliger som ikke er rent markedsstyrt og heller ikke helt offentlig eid.

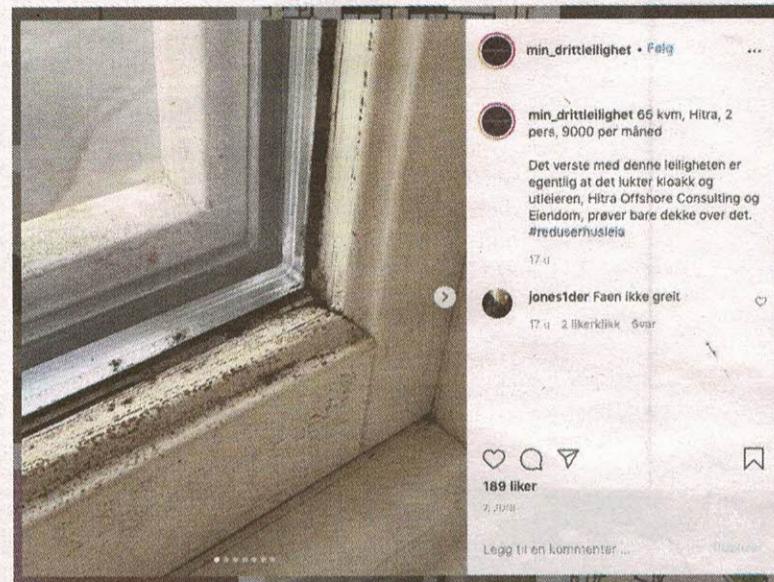
På spørsmål om hvorvidt byrådet kan tenke seg å sette en makspris for hva utleiere kan ta

Aktivister: Store private aktører spiser seg nå mer og mer inn på utleiemarkedet, forteller Sigrid Elise Høeg og Ninthu Paramalingam i «Reduser Husleia». Her står de foran en bygård eid av selskapet Heimstaden.

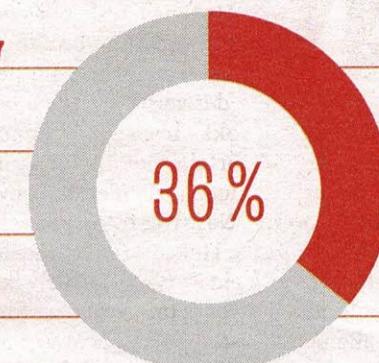

Snakkis:
Instagramkontoen min_dritteleilighet flommer over av bilder fra folk som vil vise andre hvor shabby de bor.

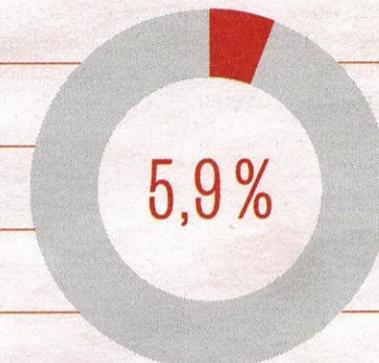

ANDEL AV OSLO-BOLIGER SOM UNGE, SINGLE BOLIGKJØPERE HADDE RÅD TIL:

2003-2007

2015-2019

Kilde: NBBL

Leietagere i alle kott, foren eder

Aksjonsgruppen «Reduser Husleia» har 13 krav for et bedre boligmarked. Her er de, i noe forkortet versjon.

1. Bolig er en menneskerett og skal ikke være en vare i et marked. Derfor behøver vi en tredje boligsektor, hvor minst 50 prosent er ikke-kommersielle utleieboliger i nye boligprosjekter.

2. Vi må stoppe boligutviklere og høyresiden i deres forsøk på å redusere standarden på nye leiligheter. Lavere standard gir ikke billigere boliger, som de hevder, men bare høyere profitt til utviklere, som de ønsker.

3. Det må settes et husleietak med en makspris per kvadratmeter.

4. Bedre rettsforfølgelse må på plass for å sikre leieboernes rettigheter i praksis.

5. Rettigheter ved oppussing, slik at dette ikke kan bli en strategi for å kaste ut leieboere eller som et påskudd for å øke leia.

6. Utleieboliger må skattes hardere, bolig skal være noens hjem ikke et spekulasjonsobjekt.

7. Tiltak mot hyblifisering og utnyttelse av nye i boligsektoren, samt mot oppsplitting av leiligheter.

Et slike tiltak er for eksempel minstekrav til boligstørrelse, med fellesarealer som stue og kjøkken.

8. Aktiv kommunal utleiesektor for flere og med god standard.

9. Boligtilsyn i alle kommuner, som skal sørge for at utleiere følger reglene og straffeforfølge de som ikke gjør det.

10. Hus som ikke er i bruk, skal kunne benyttes som bolig av hvem som helst.

11. Rett til langvarige og trygge utleiekontrakter. Leieboer må sikres rett til kontrakt på minst ti år, men denne skal kunne sies opp av leieboer når det passer.

12. Økt medvirkning for leieboer i samfunnet, i boligområdet og i eget hjem.

13. En av grunnene til at bolighaiene kan drive fritt, er vissheten om at dersom man finner og melder fra uregelmessigheter ved sin leiebolig, vil det ende med at man står uten et sted å bo.

per kvadratmeter, svarer Hermstad at det er noe de per dags dato ikke har tatt stilling til. Men han er enig med aktivistene i at det er fornuftig å sette minstekrav til boarealet:

– Vi skal ikke ende i en situasjon hvor hele sentrum blir bitte små utleieleiligheter. Vi skal bygge gode nabolog, hvor folk har lyst til å bli boende.

Byråden understreker at han deler oppfatningen av at situasjonen på boligmarkedet er alvorlig og synes dette er noe nasjonale politikere og regjeringen er nødt til å ta tak i.

– Vi må endre incentivene som driver markedet, som i dag gjør det mer attraktivt å investere i en ekstra utleieleilighet enn en start-up-bedrift. Både formuesskatten og rentefradraget må endres.

Oppsummert ga ikke byrådens budskap aktivistene grunn til optimisme. Ikke ligget det an til prisreguleringer, og en storstilt satsing på kommunale boliger virker noe utopisk gitt de ekstreme tomte- og utbyggerprisene. Problemet virker å ha vokst seg for stort for Oslo. Hva sier politikerne på nasjonalt nivå?

Det er en tung skute å snu det mest liberaliserte boligmarkedet i Europa.

ARILD HERMSTAD, OSLOS FUNGERENDE BYRÅD FOR BYUTVIKLING

Mikrohus er også på moten. Kravene fra boligaktivistene møter en kald skulder fra Høyre. En massiv offentlig investering i utleieleiligheter, og et makspristak per kvadratmeter, innebærer ifølge partiets boligpolitisk talsperson Torill Eidsheim at man havner i en ond sirkel:

– Offentlig sektor kan ende med å måtte driftes mer og mer av boligmarkedet, mens gruppen man definerer som hjelpetrengende vokser og vokser. Det vi trenger er rett og slett flere boliger. →

AKTUELT REPORTASJE

Koselig og intimit: Marie deler bad og kjøkken med tre andre. – Jeg synes det er veldig koselig her, selv om det er lite.

Eidsheim nevner særlig to årsaker til at det bygges for lite i dag.

– Kommunen er altfor treg i reguleringsarbeidet, og kravene som er satt til boligstørrelse avvikler fra det markedet faktisk etterspør, sier hun, og tilføyer at hun mener det bør bli tillatt å bygge mindre leiligheter, spesielt i Oslo.

– Flere og flere ønsker å bo på et mindre areal. Mikrohus er også på moten. Folk søker i det hele tatt mer fleksible løsninger, og for oss er det viktig at de får mer valgfrihet.

Hvis man bygger 7-8000 leiligheter i strekket fra Grorud til Romsås med urban karakter, ville det også bli langt mer attraktivt å bo der.

ERLING DOKK HOLM, BYFORSKER

Arbeiderpartiets boligpolitiske talsperson Siri Gåsemeyr Stålesen forteller at det er opp til kommunene selv i hvilken grad de vil satse på kommunale boliger.

– Det vi kan gjøre fra nasjonalt nivå er å øke deres budsjetter, og Arbeiderpartiet har foreslått å styrke kommunalbudsjettene med 2-3 milliarder kroner i året.

Hun legger til at hun har inntrykk av at Oslo er blant kommunene som griper muligheten, fordi de har planer om å kjøpe kommunale boliger for 1,5 milliarder kroner de tre neste årene. Krisen på boligmarkedet mener hun imidlertid det er mest effektivt å løse ved å bygge flere boliger.

Stålesen sier at Arbeiderpartiet ikke har noe vedtak på makspriser i leiemarkedet, men at de støtter en rekke tiltak for å styrke leietagernes rettigheter. De vil ha et eget tilsynsorgan for bransjen, gjøre tidsuavgrenset leieforhold til hovedregel i kontraktene og begrense muligheten for «hyblifisering». Å ta grep gjennom skattinglegging eller kutt i rentefradrag er uaktuelt der som det rammer «vanlige folk».

Konklusjonen fra rikspolitikerne må bli at aktivistene har lite å hente, også der i gården. Finnes det virkelig ingen gode løsninger?

Løsningen. Byforsker Erling Dokk Holm tror han har funnet kuren. Vi møter ham på T-banestasjonen på Grorud, hvor han ivrig og gestikulerende presenterer et befriende konkret forslag til hvordan boligkrisen kan løses på en effektiv måte:

– En massiv utbygging av studentboliger i byens utkanter. Det kan for eksempel skje i områder som her på Grorud og videre mot Romsås, hvor tomteprisene er langt lavere enn i pressområdene, sier Holm.

– Holm mener staten burde kunne gi studentsamskipnadene gunstige lån, nå som rentene er lave, og at man kan se for seg bygging av 3000 boliger hvert år i en tiårsperiode.

– Bare 14 prosent av Oslos studenter bor i dag i en leilighet eid av Studentsamskipnaden. Prispresset, særlig på små leiligheter, er en direkte konsekvens av dette, påpeker han.

Holm tenker altså at om langt flere studenter flyttes fra det private leiemarkedet til studentsamskipnadene, så faller noe av bunnen ut av boligmarkedet. Det vil både senke utleieprisene generelt og gjøre det lettere for førstegangskjøpere å komme inn på boligmarkedet.

Aktivistene fra Reduser Husleia sier de er positive til en slik satsing, forutsatt at det betyr vesentlig lavere husleie enn i dag. Men vil studentene bo langt opp i Groruddalen? Erling Dokk Holm minner om at det bare tar 20 minutter med T-banen fra Grorud til Oslo S. Folk som skal bo i en storby må regne med transportetapper, sier han.

– Hvis man bygger 7-8000 leiligheter i strekket fra Grorud til Romsås med urban karakter, ville det også bli langt mer attraktivt å bo der.

Holms hovedargument er uansett de lave tomteprisene:

– Faktum er at tomteprisene i sentrum i dag ofte utgjør halvparten av boligkostnaden. I mange relativt bynære områder er de langt lavere, problemet er bare at de private utbyggerne ikke

«**Kuren:** Det er god plass til boliger som kan bygges vesentlig rimeligere, dersom vi satser i drabantbyene, sier byforsker Erling Dokk Holm. Her står han i Groruddalen, der han mener det fint kan bygges studentboliger.

77 %

Andel av norske husholdninger som eier bolig.

75 %

Andel av husholdninger i Oslo sentrum som leier bolig

Kilde: SSB

våger seg dit. Men hvis det offentlige går foran, vil de private etter hvert komme etter, sier han.

Voksenserter i øst. Etter å ha gått strekket mellom Grorud T og Romsås har vi med selvsyn konstatert at det er rom for fortetting. Underveis blir vi pepret av Holm med *funfacts* fra byutviklingshistorien.

– Egentlig ble de aldri ferdig med drabantbyene. Man tenkte seg opprinnelig at det kunne bo 10 000 mennesker for hvert T-banestopp, men vi er langt derifra selv i dag.

På Romsås senter kommer vi i prat med et par kafégjester som forteller at det ikke er første gangen utbyggere kommer hit og prøver seg. Den ene kvinnen sier at hun ikke vil ha mer fortetting i nabologatet, den andre sier tvert imot at hun ønsker det velkommen. Det er altså ikke bare på vestkanten at det protesteres under byens vokserter.

– Det offentlige har all interesse av å være lokkedue i dette området, fortsetter Holm:

– Det er jo samfunnsøkonomisk lønnsomt med fortetting av byområder, fordi det gjør utbyggingen av infrastruktur mye lettere.

Han minner om at Oslos minste bydel, St. Hanshaugen, på under fire kvadratkilometer, har omrent 40 000 innbyggere:

– Det er jo ikke spesielt trangt der, og de har en stor park også. Oslo har et kjempepotensial for å bygge tettere uten at det går ut over livskvaliteten.

Vil de ta banen? Så, hva tenker byråd Hermstad om byforskerens kongstanke? Han svarer med klare forbehold:

– For det første kjøper jeg ikke premisset om at det finnes store tilgjengelige og rimelige tomter i tyre by. Tvert imot registerer vi stor interesse og betydelige tomtepriser også i disse områdene. For det andre tyder dialogen vi har med studentsamskipnaden på at de primært ønsker seg inn i sentrale områder. Men vi ønsker at Samskipnaden i større grad skal bygge i utkanten av byen, og legger gjerne til rette for det.

Hermstad tilføyer til at dersom det dreier seg om private tomter, vil det være markedet som bestemmer:

– Det borgerlige byrådet solgte ut altfor mye kommunal tomt i tiårene før vi slapp til i 2015. Oslo kommune mangler i dag areal til prekære offentlige formål som nye skoler og sykehjem. Dette viser hvor stort løft det vil være om kommunen også skal begynne å kjøpe opp tomter til boligbygging i stor skala.

Høyres boligpolitiske talsperson Torill Eidsheim er på sin side avventende positiv:

– Det er helt opplagt at flere slike leiligheter kan være med å avhjelpe situasjonen på boligmarkedet. Men skal det bygges utenfor sentrum, må vi også vite om de blir attraktive nok, og det gjengjør ikke å se. Hun legger til at regjeringen har gjennomført et taktskifte i utbyggingen av studentboliger i Norge, som nå i snitt ligger på 2285 per år.

Og også Arbeiderpartiets Siri Gåsemeyr Stålesen sier at hun langt på vei støtter forslaget fra Holm:

– Vi vil at det skal bygges 3000 studentboliger i året i Norge, en vesentlig oppgang fra i dag.

«De gjør ikke jobben sin». Konklusjonen må like fullt være at de to største partiene satsing på studentboliger ligger milevis fra den utbyggingstakten som kreves om dette skal bli en *gamechanger* for boligmarkedet. Når Morgenbladet forteller boligaktivistene hvordan politikerne responderte på deres krav, reagerer de med fatning:

– Det overrasker oss ikke at Høyre og Arbeiderpartiet ikke fremmer noen radikal boligpolitikk. Vi møter til stadighet nye politikere og organisasjoner som er enige med oss, og vil fortsette å jobbe videre for å få flere med i kampen, sier de.

Verre er det kanskje at Studentsamskipnaden i Oslo selv ikke har tro på det. Som de skriver i en e-post:

«Studentboliger har helt klart en prisdempende effekt på leiemarkedet. Vi mener likevel at det ikke er studentene ved studentsamskipnaden som skal løse et presset boligmarked ved å bosette seg utenfor naturlig tilknytning til studentestedet sitt.»

Erling Dokk Holm synes Studentsamskipnaden har «en defensiv holdning til hvordan vi kan skape en bedre by»:

– Det overrasker meg egentlig. For det første kan man jo gjennom utbygging gjøre nye områder av byen attraktive. For det andre er det til gunst for alle unge mennesker at leieprisene ikke stiger videre.

Han minner om at studentboliger i dag blir finansiert ved at 40 prosent av kostnaden gis som rimelige husbanklån, i tillegg til pengene som staten legger i potten. Og likevel bygges det færre studentboliger enn det skal. Han konkluderer:

– Studentsamskipnaden gjør med andre ord ikke jobben sin. Behovet for rimelige studentboliger er stort.

sij@morgenbladet.no

Stigespill: – Det verste er klokken syv om morgenen når man er drittrett og skal prøve å manøvrere seg ned trappen fra sengen, sier Marie og ler.

Tyske tilstander

Berlin tar grep og innfører makspriser for leie.

STEN INGE JØRGENSEN

Berlin er blant de byene som har de største utfordringene på boligmarkedet, på grunn av en voldsom prisøkning på mer enn 100 prosent det siste tiåret. 40 000 tilflyttere i året har mye av æren for det. Men i Berlin er andelen som leier, på over 80 prosent.

Derved var det kanskje ikke overraskende at lokale myndigheter i år innførte svært kraftige tiltak for å dempe prisveksten:

Over de fem neste årene blir det forbudt å øke husleien, og maksprisen som kan tas, er 9,80 euro per kvadratmeter. For bygårder bygget før 1918, blir maksprisen 6,45 euro. Reglene omfatter hele 1,5 millioner leiligheter.

Ikke nok med det: Utleierne får ikke lov til å ta høyere pris enn det forrige leietager betalte. Den klassiske metoden der huseier renoverer leiligheten og deretter setter prisen i været, blir altså forbudt. Og om en utleier krever mer enn hen har lov til, ifølge strengt angitte tabeller som blant annet vurderer boligstandard, kan leietager saksøke dem for å få husleien senket – selv om de har signert en kontrakt. Avisen Berliner-Zeitung anslår antallet overpriserte leiligheter til å være rundt 340 000.

Det er riktig nok gjort unntak for bølger bygd etter 2014, og fra 2022 skal utleierne få lov til å øke husleien i takt med inflasjonen, estimert til 1,3 prosent i året. Men samlet er vedtaket, gjort av et rød-rød-grønt bystyre, et kraftig tiltak for å dempe prisgaloppen.

Et pusterom. Både huseiere og boligbyggere har protestert kraftig mot de nye reglene. De spår at det blir full stans

i boligbyggingen og dermed en forverret krise. Talsperson for en av byens største utbyggere, Dirk Enzesberger, sa nylig til Frankfurter Allgemeine Zeitung at han tror de vil nedjustere antallet nye boliger fra 6000 til 2000 de neste fem årene.

En annen utilsiktet konsekvens er at utleieboliger transformeres til selveiere. Jo dårligere utsikten en utleier har til å få ønsket inntjening, jo større er sjansen for at de velger å selge leiligheten. Nye reguleringsgrep må trolig til, og det er nok med den erkjennelsen at Berlins boligminister Katrin Lompscher nøyser seg med å kalle den nåværende reformpakken «et pusterom». I praksis kan også en rettslig prøving reversere reformen.

Heimstaden på plass. Sikkert er det imidlertid at de nye reguleringstiltakene ikke har dempet internasjonale boligaktørers appetitt på å investere i den tyske hovedstaden. Det svenske selskapet Heimstaden, eid av den norske milliardæren Ivar Tollefsen, kunngjorde nylig at de har kjøpt nesten 4000 leiligheter i Berlin. Lokale boligaktivister er dypt bekymret, delvis fordi de frykter selskapet vil omgjøre leileiligheter til selveiere, og forsøker å få politikerne til å stanse oppkjøpet.

Mistanken mot Heimstaden næres av at de ikke har vært villige til å signere en særavtale der leietagernes rettigheter beskyttes. Kommunikasjonsdirektør Christian Vammervold Dreyer bedyrer imidlertid overfor Morgenbladet at siste ord ikke er sagt:

– Avtalen det henvises til, er en vesentlig regulatorisk innskjerping av det som allerede er strengt regulert, og er noe vi vil diskutere med kommunen i tiden fremover, sier han.
sij@morgenbladet.no

Morgenbladet søker journalister – tilkallingsvikariat

Morgenbladet vokser og trenger flere gode penner som kan styrke avisens kultur og samfunn/forskning.

Vi er på jakt etter idérike, nysgjerrige og bredt orienterte journalister med sikker språkføring og solid erfaring innen nyhet, reportasje og dokumentarjournalistikk. Vi legger vekt på originale ideer og evne til å formidle krevende stoff på en levende måte. Skriv gjerne i søknaden om du primært vil jobbe med kultur eller samfunn/forskning.

Gå til morgenbladet.no/stilling for å sende inn søknad. Eventuelle spørsmål om utlysningen kan stilles til klubbleder Jo T. Gaare (jtg@morgenbladet.no), kulturredaktør Ane Farsethås (af@morgenbladet.no) eller samfunnsredaktør Bjarne Riiser Gundersen (brg@morgenbladet.no).

Søknadsfrist: fredag 23. oktober.

Morgenbladet har eksistert i over 200 år, og er en avis med stolte tradisjoner. Siden 2003 er opplaget mer enn tredoblet, og i dag har avisens flere enn 92.000 ukentlige lesere på papir og nett. Morgenbladet er fra 1. juli 2020 en del av Mentor Medier AS, som også eier Vårt Land og Dagsavisen.